

Sygn. akt IV U 842/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kielcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ryszard Karczewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Szymon Kowalczyk

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 r. w Kielcach

na rozprawie sprawy M. S.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi d/s Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania M. S.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu d/s Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

z dnia 26 września 2016 r. sygn. WZON.9531.1. (...).2016

orzeka:

I. Zmienia zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że zalicza M. S. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na stałe, oznacza przyczynę jego niepełnosprawności symbolami: 10 – N, 02 – P, 07 – S, określa, że ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 17 czerwca 2016r., natomiast nie da się ustalić od kiedy istnieje niepełnosprawność i wskazuje, że M. S. wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji.

II. Oddala odwołanie w pozostałej części.

Sygn. akt IV U 842/16

UZASADNIENIE

W orzeczeniu o stopniu niepełnosprawności z dnia 22 lipca 2016 roku (sygn. ZP-II. (...).1. (...).2016) (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K. postanowił zaliczyć M. S. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na stałe, oznaczając przyczynę jego niepełnosprawności symbolem 07-S i ustalając, że M. S. nie jest zdolny do wykonywania pracy.

W dniu 22 sierpnia 2016 roku M. S. złożył odwołanie od tego orzeczenia o stopniu niepełnosprawności jaki przyznał mu (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K., podnosząc, że cierpi na niedosłuch, chorobę płuc oraz serce, drżenie rąk, zawroty głowy, problemy z pamięcią, co według niego jest podstawą do orzeczenia o znacznym stopniu niepełnosprawności.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...), orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 26 września 2016 roku (sygn. WZON.9531.1. (...).2016) uchylił w całości zaskarżone orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K. z dnia 22 lipca 2016 roku i orzekł o zaliczeniu M. S. do lekkiego stopnia niepełnosprawności na stałe, oznaczając przyczynę niepełnosprawności symbolami: 03-L 07-S. Ustalił też, iż niepełnosprawność M. S. istnieje od 27 lutego 1995 roku, natomiast ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 17 czerwca 2016 roku. Orzekł również, że M. S. jest osobą z obniżoną zdolnością do wykonywania pracy.

W dniu 3 listopada 2016 roku M. S. odwołał się od tego orzeczenia z dnia 26 września 2016 roku wydanego przez Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...), wnosząc o jego uchylenie. W uzasadnieniu tego odwołania podniósł on, iż cierpi na problemy neurologiczne objawiające się zanikami pamięci, ośpienieniem, zawrotami głowy pojawiającymi się notorycznie w trakcie wykonywania różnych czynności, czy nawet odpoczynku. Dodatkowo wskazał, że ma poważne problemy ze słuchem, niedosłysz, często nie rozumie co ktoś do niego mówi. Zarzucił również, iż lekarz orzecznik z Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...), zbagatelizował jego problemy z sercem, nie wziął pod uwagę zaświadczenia wystawionego przez lekarza rodzinnego, pod którego opieką znajduje się od dłuższego czasu oraz wprowadził go w błąd poprzez skierowanie go do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych celem zmiany posiadanej tam grupy niepełnosprawności, ponieważ od Zespołu orzeczenia o zaliczeniu do znacznego stopnia niepełnosprawności nie uzyska. Wskazał również, iż oczekuje na badanie tomografem komputerowym głowy, co także będzie dowodem dolegliwości na jakie cierpi (k.5-7).

Przewodniczący Składu (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) nie znajdując podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia, wniósł o oddalenie wyżej wskazanego odwołania jako niezasadnego(k. 2).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się M. S. ma obecnie 80 lat, jest wdowcem i mieszka sam w C.. Posiada wykształcenie średnie techniczne, ostatnio pracował jako technik mechanik w Fabryce (...), a obecnie jest na emeryturze.

W okresie od 18 stycznia 2012 roku do 2 lutego 2012 roku był hospitalizowany z powodu niewydolności krążenia z rozpoznaniem: obrzęk płuc, uszkodzenie mięśnia sercowego w stanie niewydolności krążenia III klasy (...), migotanie przedsionków napadowe, nadciśnienie tętnicze, rozrost gruczołu krokowego, torbiel lewej nerki, przewlekła choroba nerek w II stadium niewydolności. Od 14 do 20 kwietnia 2012 roku ponownie był hospitalizowany z powodu guza płuca lewego oraz płynu w lewej jamie opłucnej.

Obecnie u M. S. zdiagnozowano naczyniowe uszkodzenie mózgu, zanik mózgu, zespół pozapiramidowy, zespół psychoorganiczny z miernie nasilonymi zmianami ośpiennymi, zwyrodnienie kręgosłupa z przewlekłą niedomogą bólowo-ruchową, nadciśnienie tętnicze, napadowe migotanie przedsionków, niewydolność krążenia II/ (...), miażdżycę uogólnioną z drżeniem kończyn górnych, zmiany włóknisto-guzkowe prawdopodobnie pozapalne w obu płucach bez cech progresji, obustronny niedosłuch odbiorczy z okresowymi szumami usznymi.

Powyższe schorzenia kardiologiczne i neurologiczne uzasadniają zaliczenie M. S. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na stałe, natomiast schorzenia pulmonologiczne i laryngologiczne kwalifikują go do lekkiego stopnia niepełnosprawności. W związku z tym M. S. jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym na stałe, a przyczyną tej niepełnosprawności, której początku nie da się ustalić, są schorzenia o symbolach: 10 – N, 02 – P, 07 – S.

M. S. wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, natomiast nie wymaga konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumentację zgromadzoną w aktach Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K. oraz dołączoną do akt sprawy, jak również na podstawie opinii biegłych

sądowych: specjalisty neurologa, lek. med. I. D., specjalisty chorób płuc i alergologii, lek. med. E. Z., specjalisty chorób wewnętrznych – kardiologa, lek. med. Z. K., specjalisty otolaryngologa, lek. med. B. J. i specjalisty psychologii klinicznej S. M. (k. 25 -36 oraz k.48 – 49, k.69 – 73 i k.87).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. S. zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części, a mianowicie co do stopnia niepełnosprawności, symboli oznaczających przyczynę niepełnosprawności, a także co do wskazań lekarskich.

Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2008 roku, Nr 14, poz. 92) zostały ustalone trzy stopnie niepełnosprawności, które stosuje się do realizacji celów określonych ustawą: 1) znaczny, 2) umiarkowany, 3) lekki. Definicje poszczególnych stopni niepełnosprawności zostały określone w art. 4 ustawy. Do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji; do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych; do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) uchylił orzeczenie (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w K. zaliczające M. S. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, gdyż w jego ocenie jego treść była niezgodna z ustalonym stanem faktycznym oraz dokumentacją medyczną, a także wyrokiem Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach z dnia 27 lutego 1995 roku, który zaliczył odwołującego się do III grupy inwalidzkiej i zaliczył M. S. do lekkiego stopnia niepełnosprawności, natomiast M. S. podnosił, iż cierpi na schorzenia, które dają podstawę dla ustalenia znacznego stopnia niepełnosprawności.

W związku z tym w celu ustalenia, czy odwołujący się M. S. kwalifikuje się do wyższego niż lekki stopnia niepełnosprawności, a jeżeli tak, to od kiedy on się datuje, na jaki okres powinien być przyznany i z jakimi wskazaniami i symbolami, a w szczególności, czy wymaga on konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, przeprowadzony został dowód z opinii biegłych sądowych, lekarzy specjalistów: otolaryngologa, pulmonologa, kardiologa i neurologa oraz biegłego psychologa.

Powołani biegli sądowi: specjalista neurolog, lek. med. I. D., specjalista chorób płuc i alergologii, lek. med. E. Z., specjalista chorób wewnętrznych – kardiolog, lek. med. Z. K., specjalista otolaryngolog - lek. med. B. J. i specjalista psychologii klinicznej S. M. po wnikliwej analizie dostępnej dokumentacji medycznej, przeprowadzonym wywiadzie i badaniu M. S. rozpoznali u niego takie schorzenia jak:

1/naczyniowe uszkodzenie mózgu, zanik mózgu, zespół pozapiramidowy, zespół psychoorganiczny z miernie nasilonymi zmianami otępiennymi,

2/zwyrodnienie kręgosłupa z przewlekłą niedomogą bólowo-ruchową, nadciśnienie tętnicze, napadowe migotanie przedsionków, niewydolność krążenia II/ (...), miażdżycę uogólnioną z drżeniem kończyn górnych,

3/zmiany włóknisto-guzkowe prawdopodobnie pozapalne w obu płucach bez cech progresji,

4/obustronny niedosłuch odbiorczy z okresowymi szumami usznymi.

W ocenie tych biegłych sądowych schorzenia te kwalifikują M. S. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na stałe, natomiast nie można dokładnie wskazać daty powstania niepełnosprawności. Biegli wskazali, że taki stopień niepełnosprawności powodują schorzenia neurologiczne, psychiatryczne i układu krążenia, oznaczone odpowiednio symbolami: 10-N, 02-P, 07-S, natomiast schorzenia pulmonologiczne i laryngologiczne powodują tylko lekki stopień niepełnosprawności. Biegli sądowi wskazali, iż stopień obniżenia sprawności intelektualnej i zmniejszona wydolność psychofizyczna sprawiają, że odwołujący się wymaga czasowej i częściowej pomocy osób trzecich w celu pełnienia ról społecznych, jak też wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, natomiast nie wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji (zob. opinię biegłych sądowych – k.25 – 36).

Zarówno Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...), jak i odwołujący się M. S. wnieśli zarzuty do powyższej opinii biegłych. Odwołujący się M. S. podnosił, iż lekarze nie poświęcili mu dostatecznie dużo uwagi, przeprowadzany wywiad był zbyt krótki i mało szczegółowy, natomiast Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) zarzucał, że opinie są niepełne, niejasne i nie uwzględniają wszystkich dowodów w sprawie (zob. k.46 – 47, k.63 – 65, k.67, k.74 – 75, k.84 – 86).

W odpowiedzi na powyższe zarzuty powołani biegli sądowi podtrzymali w całości swoją opinię, podkreślając, że przedstawione zarzuty nie wnoszą żadnych nowych dowodów medycznych w niniejszej sprawie (zob. k.48 – 49, k.69 – 73 i k.87).

W ocenie Sądu, opinia biegłych sądowych: specjalisty neurologa, lek. med. I. D., specjalisty chorób płuc i alergologii, lek. med. E. Z., specjalisty chorób wewnętrznych – kardiologa, lek. med. Z. K., specjalisty otolaryngologa, lek. med. B. J. i specjalisty psychologii klinicznej S. M., jest jasna, rzetelna, kompletna, wewnętrznie spójna i logicznie przekonywująca, a przez to wiarygodna. Ponadto została ona sporządzona przez osoby o bardzo wysokich kwalifikacjach zawodowych, w oparciu o wnikliwą analizę całości dokumentacji medycznej, specjalistycznych badań i przeprowadzonego z odwołującym się wywiadu lekarskiego.

Dlatego też Sąd dał w pełni wiarę ustaleniom biegłych, a w świetle tych ustaleń należało uznać zaskarżone orzeczenie za częściowo wadliwe, a to skutkuje uznaniem odwołania M. S. za uzasadnione w przeważającej części, a mianowicie co do stopnia niepełnosprawności i symboli przyczyny niepełnosprawności, a także co do wskazań lekarskich.

Mając na uwadze powyższe ustalenia należało, uwzględniając częściowo odwołanie M. S. zmienić zaskarżone orzeczenie W. Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...) i zaliczyć M. S. do wyższego niż lekki, tj. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na stałe, oznaczając przyczynę niepełnosprawności symbolami: 10-N, 02-P, 07-S, zamiast symboli: 03 – L, 07 – S, datując ustalony stopień niepełnosprawności od 17 czerwca 2016 roku i wskazać, że odwołujący się M. S. wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji, orzekając jak w pkt I sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Jednocześnie zważywszy na to, że M. S. domagał się zaliczenia go do jeszcze wyższego stopnia niepełnosprawności, a mianowicie do znacznego stopnia niepełnosprawności i wskazania, że wymaga on konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, a nie ma podstaw faktycznych, ani prawnych do uwzględnienia tych jego roszczeń, to jego odwołanie w tej części jako niezasadne należało oddalić, orzekając jak w pkt II sentencji wyroku na podstawie § 1 powołanego wyżej przepisu k.p.c.